

VESTRE LANDSRET

DOM

afsagt den 10. maj 2019

Sag BS-14550/2018-VLR
(10. afdeling)

Part 1

(advokat Tina Møller Lauridsen)

mod

Skatteministeriet
(advokat Steffen Sværke)

Landsdommerne Poul Hansen, Astrid Bøgh og Allan Sørensen (kst.) har deltaget i sagens afgørelse.

Sagen, der er anlagt ved Retten i Randers den 29. november 2017, er ved kendelse af 24. april 2018 henvist til behandling ved Vestre Landsret i medfør af retsplejelovens § 226, stk. 1.

Sagen drejer sig om, hvorvidt sagsøgeren, Part 1, ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst har ret til fradrag på grund af et tab på en regresfordring mod sin tidligere ægtefælle. Regresfordringen er opstået som følge af Part 1's indfrielse af et boliglån, som han og hans tidligere ægtefælle hæftede solidarisk for.

Påstande

Part 1 har nedlagt påstand om, at sagsøgte, Skatteministeriet, skal anerkende, at Part 1 kan fratække sit tab på en fordring

mod sin tidligere ægtefælle i den skattepligtige indkomst, og at tabet udgør kr. 205.775,95.

Skatteministeriet har påstået frifindelse.

Sagsfremstilling

Ved afgørelse af 30. august 2017 stadfæstede Landsskatteretten et bindende svar fra SKAT af 21. februar 2017.

Af det bindende svar fra SKAT fremgår bl.a. følgende:

"...

Spørgsmål:

Kan [redacted] Part 1 [redacted] fratække sit tab i den skattepligtige indkomst på en fordring han har på sin tidligere ægtefælle [redacted] Person 1 (P1) [redacted] ? (Spørgsmålet er omformuleret af SKAT)

Svar:

NEJ."

Af Landsskatterettens afgørelse fremgår bl.a. følgende:

"...

Landsskatteretten stadfæster SKATs afgørelse.

Faktiske oplysninger

Der fremgår følgende af SKATs afgørelse:

"[redacted] Part 1 [redacted] er skilt fra [redacted] P1 [redacted] den 6. november 2012, efter at parret blev separeret d. 14. juni 2011.

Parterne oprettede en bodelingsoverenskomst d. 30. juni 2011.

Det fremgår af bodelingsoverenskomsten at [redacted] Part 1 [redacted] [redacted] overtager huset, og at boliglånet deles.

[redacted] P1 [redacted] har ikke overholdt sin forpligtelse til at afdrage sin andel af lånet, og [redacted] Part 1 [redacted] har underskrevet et nyt gældsbeholdning med Sparekassen Djursland, hvor han skal afdrage hele hovedstolen på kr. 397.203.

Gældsbreve er udskrevet d. 29.4.2015 og første afdrag skal betales d. 31.7.2015.

Det fremgår af gældsbreve at lånet optages til indfrielse af et boliglån, hvor både **Part 1** og **P1** var debitorer. Det fremgår også af gældsbreve, at Sparekassen Djursland har rejst en fogedsag og i april 2015 er **P1** erklæret insolvent, hvorefter **Part 1** har overtaget forpligtelsen til at betale hele gælden.

Part 1 har forsøgt at inddrive **P1's** andel af lånet, og det fremgår af vedlagte domsudskrift af 19. april 2016, at **P1** har anerkendt at skyldte et beløb på kr. 194.755,95 til **Part 1**.

Beløbet udgør **P1's** andel af boliglånet.

Kravet har været forsøgt inddrevet i fogedretten, men der blev ikke fundet aktiver til genstand for udlæg, og **P1** har ikke påbegyndt en afbetalingsordning.

Kravet blev i fogedretten opgjort til kr. 219.244,30 inkl. renter og omkostninger.

...

SKATs afgørelse

Det er SKATs afgørelse, at du hæfter personligt for hele gælden til Sparekassen Djursland. Du har et regreskrav mod din tidligere ægtefælle **P1**. Fordringen opstår på det tidspunkt, hvor Djursland Sparekasse kræver, at du skal betale hele gælden, og hvor du laver en aftale med banken om at betale hele gælden.

SKAT kan godkende, at dit regreskrav udgør kr. 219.244,30 i henhold til opgørelsen i fogedretten

Dit tab skal opgøres efter KGL § 26 stk. 2 som anskaffelsessum anvendes kursværdien på erhvervelsestidspunktet.

Du har først fået et regreskrav på det tidspunkt, hvor din tidligere ægtefælle ikke er i stand til at betale sin andel af lånet til Djursland Sparekasse.

Din anskaffelsessum for fordringen (kursværdien af fordringen) anses for at være kr. 0, da din tidligere hustru ikke var i stand til at betale til Sparekassen.

SKAT svarer NEJ til spørgsmålet. Der er ikke fradrag for nogen del af fordringen, da du ikke har lidt et fradragsberettiget tab.

...

Landsskatterettens afgørelse

Det fremgår af kursgevinstlovens 14, stk. 1, 1. punktum (lovbekendtgørelse nr. 1113 af 18. september 2013), at gevinst og tab på fordringer medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog stk. 2 og § 15, 17 og 18.

Af kursgevinstlovens 26, stk. 1, fremgår, at gevinst og tab på fordringer og gæld opgøres efter reglerne i stk. 2-5, jf. dog 25, stk. 2-5, om lagerprincippet og 25, stk. 7-10.

Af 26, stk. 2, fremgår, at gevinst eller tab på fordringer opgøres som forskellen mellem anskaffelsessummen og afståelsessummen. Som anskaffelsessum anvendes kursværdien på erhvervelsetidspunktet, medmindre den skattepligtige godtgør, at have erhvervet fordringen for et højere beløb.

Klageren er ikke berettiget til fradrag for tab på den omhandlede fordring, jf. kursgevinstlovens 14, stk. 1. Der er herved lagt vægt på, at fordringen først er stiftet på det tidspunkt, hvor klagerens daværende ægtefælle misligholder betalingsaftalen, og hvor klageren bliver debitor for hele gælden til sparekassen. Fordringen mod klagerens tidligere ægtefælle anses på dette tidspunkt for at være uden værdi, således at fordringen på stiftelsestidspunktet har en værdi på 0. Klageren har derfor i medfør af kursgevinstlovens § 26, stk. 2, ikke lidt et fradragsberettiget tab på fordringen.

Den påklagede afgørelse stadfæstes derfor.”

For landsretten er der fremlagt et gældsbrief underskrevet den 14. og 17. juni 2011, hvoraf det fremgår, at **Part 1** og **P1** optog et fælles boliglån i Sparekassen Djursland, og at lånet var en forhøjelse af et bestående lån.

Forklaringer

Part 1 har forklaret, at han sammen med sin tidligere ægtefælle, P1, optog et lån i Sparekassen Djursland i 2011 bl.a. til renovering af førstesalen i deres fælles hus. De havde da været gift i ca. 8 år. Lånet var en forhøjelse af et tidligere lån fra en anden ombygning af huset. Det var et fælles lån, da det var et fælles hus. Banken havde pant i huset. De talte ikke om, hvad der skulle ske, hvis den ene ikke kunne betale sin del af lånet. Han vidste godt, at det kunne indebære, at han skulle betale hele lånet, hvis P1 ikke kunne betale sin del. "Det vendte begge veje".

De skrev selv bodelingsoverenskomsten i forbindelse med deres separation. Det var en betingelse for, at han ville overtage huset, at de skulle dele boliglånet. Han overtog huset, men banken ville ikke være med til at dele boliglånet. Han stod herefter for at betale lånet til banken via sin budgetkonto, mens P1 overførte sin del af betalingerne til ham. P1 blev ustabil med betalingerne, og gælden til banken blev større. Banken blev utålmodig og krævede, at han skulle betale hele gælden. Han forhandlede med banken og optog et nyt lån i 2015, som han indfrie de den gamle gæld med. Han betalte banken for at redde sit hus. Han betalte ikke gælden for at få en fordring mod sin tidligere ægtefælle. Han har fået dom over P1 for det beløb, hun skylder ham i deres indbyrdes forhold, men hun har ikke betalt nogen del af gælden til ham. Kravet mod hende er ikke noget værd. De blev skilt i november 2012, da de skulle vente et halvt år, efter at de var blevet separeret. Det er formentlig en fejl, hvis det er oplyst til SKAT som gengivet i Landsskatterettens afgørelse, at de blev separeret i juni 2011 i stedet for juni 2012.

Anbringender

Part 1 har til støtte for sin påstand overordnet gjort gældende, at han har lidt et tab på fordringen mod P1, at fordringen er omfattet af kursgevinstlovens § 14, og at tabet på fordringen skal opgøres som forskellen mellem anskaffelsessummen og afståelsessummen, jf. kursgevinstlovens § 26, stk. 2.

Han har endvidere gjort gældende, at fordringen må anses for at være stiftet på tidspunktet for oprettelsen af fælleslånet i Sparekassen Djursland i juni 2011, idet han på dette tidspunkt påtog sig forpligtelsen som meddebitor, og idet han derefter ikke havde mulighed for at frigøre sig for hæftelsen. Dette støttes også af, at regresfordringen er afledt af den oprindelige fordringshavers retsstilling. Da han indfrie de fælleslånet i 2015, indtrådte han i Sparekassen Djurslands retsstilling over for P1 bl.a. i forhold til fordringens stiftelsestidspunkt, og regresfordringen må derfor anses for at være stiftet på samme tidspunkt som den oprindelige fordring. Da kursværdien på tidspunktet for fordringens stiftelse i 2011 udgjorde kurs 100, hvilket er ubestridt af skatteministeriet, og da fordringen på afståelsestidspunktet i 2015 udgjorde kurs 0, har han lidt et fradragberettiget kurstab.

SKAT har ved styresignal af 28. april 2016 (SKM2016.173.SKAT) skærpet praksis for fradrag efter kursgevinstlovens § 14, men den skærpede praksis kan ikke få betydning for hans fradragsret for tabet på regresfordringen mod hans tidligere ægtefælle.

Part 1 har i anden række anført, at uanset om regresfordringen først anses for stiftet på det tidspunkt, hvor han indfrieede fælleslånet, skal anskaffelsessummen fastsættes til indfrielsesbeløbet. Han påtog sig den solidariske forpligtelse ved oprettelsen af det fælles lån i Sparekassen Djursland, og han var på dette tidspunkt villig til at betale indfrielsesbeløbet for regresfordringen. Han har derved godtgjort, at han har erhvervet regresfordringen for et højere beløb end kursværdien, jf. kursgevinstlovens § 26, stk. 2, 2. pkt.

Skatteministeriet har til støtte for sin påstand overordnet gjort gældende, at **Part 1's** fordring er stiftet, da han indfrieede lånet med den solidariske hæftelse og overtog hele gælden, og at anskaffelsessummen skal opgøres til kursværdien på anskaffelsestidspunktet, som er 0 kr., da **P1** ikke var i stand til at betale.

Det fremgår ikke klart af forarbejderne til kursgevinstloven, hvordan bestemmelsen i § 26, stk. 2, 2. pkt. nærmere skal forstås. Det følger af en naturlig sproglig forståelse af ordet "*anskaffelsessum*", at det afgørende er den skattepligtiges motiv, dvs. om betalingen skete med henblik på anskaffelse af en fordring.

Part 1's fordring opstod, da han indfrieede sin tidligere ægtefælles andel af den gæld, som de hæftede solidarisk for. Så længe ægtefællerne begge hæftede for lånet, havde ingen af dem en fordring mod den anden. Det forhold, at den solidariske hæftelse kunne udløse et regreskrav, hvis en af ægtefællerne ikke betalte sin andel af lånet, udgjorde ikke en fordring. En regresfordring i et solidarisk skyldforhold opstår først på det tidspunkt, hvor den ene låntager misligholder sine forpligtelser, og den anden låntager opfylder for den misligholdende låntager og dermed overtager kreditors krav. Dette støttes tillige af Højesterets dom gengivet i U 2002.836 H, hvorefter regresfordringer i kautionforhold stiftes ved kautionistens indfrielse af kautionforpligtelsen.

Det beløb, som **Part 1** betalte til Sparekassen Djursland, var ikke udtryk for en købesum for erhvervelse af en værdiløs regresfordring mod hans tidligere ægtefælle, men derimod for hans opfyldelse af den solidariske hæftelse, som han tidligere havde påtaget sig over for Sparekassen Djursland. Ved indfrielsen af fælleslånet opfyldte han det løfte, som han havde givet over for banken, og han indtrådte som følge heraf i kravet mod **P1**. Regresfordringen fulgte naturligt med som en slags accessorium.

Da anskaffelsessummen for regresfordringen var 0 kr., har [Part 1] ikke lidt et tab, jf. kursgevinstlovens § 26, og han har ikke fradragsret i henhold til kursgevinstlovens § 14.

Skatteministeriet har endvidere anført, at [Part 1] ikke har godtgjort, at han har erhvervet regresfordringen for et højere beløb end fordringens kursværdi, jf. kursgevinstlovens § 26, stk. 2, 2. pkt.

Skatteministeriet har endelig anført, at styresignalet af 28. april 2016 ikke vedrørte solidariske låneforhold som i denne sag.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det følger af kursgevinstlovens § 14, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, at gevinst og tab på fordringer medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Efter kursgevinstlovens § 26, stk. 2, opgøres gevinst og tab på fordringer som forskellen mellem anskaffelsessummen og afståelsessummen. Anskaffelsessummen fastsættes til kursværdien på erhvervelsestidspunktet, medmindre den skattepligtige godtgør at have erhvervet fordringen for et højere beløb.

Ved gældsbrief underskrevet den 14. og 17. juni 2011 optog [P1] og [Part 1] et boliglån med solidarisk hæftelse i Sparekassen Djursland. Til sikkerhed for lånet fik Sparekassen Djursland pant i låntagerens fælles ejendom.

Det lægges efter forklaringen fra [Part 1] til grund, at han i 2015 betalte gælden til Sparekassen Djursland som følge af den solidariske hæftelse for boliglånet. Han betalte ikke gælden med henblik på at erhverve en fordring mod sin tidligere ægtefælle.

Det forhold, at den solidariske hæftelse for boliglånet kunne udløse et regreskrav, hvis en af ægtefællerne ikke kunne betale sin del af lånet, indebærer ikke, at ægtefællerne derved havde en fordring på hinanden fra tidspunktet for stiftelsen af fælleslånet i Sparekassen Djursland i juni 2011. Regresfordringen opstod på det tidspunkt, hvor [P1] havde misligholdt sine forpligtelser over for Sparekassen Djursland, og hvor [Part 1] som følge af den solidariske hæftelse indfrieede fælleslånet. Regresfordringen er derfor først erhvervet ved [Part 1's] indfrielse af det fælles boliglån i 2015, og da [P1] på dette tidspunkt var insolvent, udgjorde fordringens kursværdi 0 kr. Herefter, og da [Part 1] efter det anførte ikke har godtgjort, at regresfordringen er erhvervet for et højere beløb end kursværdien, frifindes Skatteministeriet. Det, som [Part 1] har anført om styresignalet af 28. april 2016, kan ikke føre til et andet resultat.

Efter sagens udfald skal [redacted] Part 1 i sagsomkostninger betale 15.000 kr. inkl. moms til Skatteministeriet. Ud over sagens værdi og omfang er der ved fastsættelsen af beløbet taget hensyn til, at parterne har været enige om, at sagen er af principiel karakter.

THI KENDES FOR RET:

Skatteministeriet frifindes.

I sagsomkostninger skal [redacted] Part 1 inden 14 dage betale 15.000 kr. til Skatteministeriet. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.